

Kirck: Jeg vilde meget ønske, at den ærede Minister vilde give et Svar paa det Spørgsmaal, som jeg tillod mig med Hensyn til Helsingørs Stilling, om Regjeringen agter at gjøre Noget eller ikke. Den ærede Minister gik sin Vej, efter kortelig at have besvaret hvad en æret anden Taler har anført ligesom jeg med Hensyn til Besparelser, og det forundrer mig virkelig, naar man staaer her paa Danmarks Rigsdag og stiller en Dødsfordring til Regjeringen, at man saa ikke kan faae et Svar. Svaret er ikke af Interesse alene for mit Vedkommende, men det har Interesse for Alle; for mit Vedkommende vist allermindst. Det er for en heel Communes Belfærdss Skyld, at jeg ønsker et bestemt Svar. Hvis Regjeringen ikke vil svare derpaa, saa vilde Folk i Almindelighed vist dømmes om det som om saa meget Mindet, at det skal gaae sin Gang, uden at man bryder sig om, enten Communen gaaer tilgrunde eller ikke.

Lehmann: Jeg har ganske vist ikke noget andet Kald end enhver Anden her i Salen til at ytre mig i Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkninger, og hvad jeg har at sige angaaer ikke Sagen; men det er Alle vitteligt, at den ærede Minister har Sager samtidigt baade i Folkethinget og Landsþinget, og jeg troer at burde udtale dette, for at ikke de stærke Dyringer skulle misforstaaes af dem, der læse Tidenden. Søvrigt skal jeg ikke nægte, at det vist gaaer Mange som mig, at man undertiden har ondt ved at forstaae, hvad den ærede sidste Talers Mening egentlig er.

Formanden: Jeg maatte blot bemærke, at det, som den ærede Landsþingsmand for Helsingør (Kirck) yttrede, dog i Grunden mere maa være Gjenstand for en Interpellation, som det havde staaet ham frit for at fremkomme med under Sessjonen, end det egentlig hører hjemme under Finantsloven. Ligesom den ærede 2den Landsþingsmand for 10de Kreds (Lehmann) maa ogsaa jeg antage, at den høitærede Indenrigsminister er beskæftiget i det andet Thing. Mig var det dog ikke bekendt for Diebliffet.

Kirck: Det var ved at omtale Loven i dens Heelhed og ved at omtale de forskjellige Indtægts- og Udgiftsposter, at jeg kom til at berøre det, som jeg tidligere yttrede. Jeg troede, at det maatte være mig tilladt, naar jeg omtalte dette Punkt, at berøre, hvad der tidligere var passeret i Sagen, for gjentagende at søge at faae Hjælp til en Commune, som høiligt trængte til den. Det var ingen Interpellation, jeg ønskede at stille; men jeg troede, at Regjeringen, naar jeg omtalte denne Post, vilde søle en Dødsfordring til at give en Udtalelse, i hvilkenfømhelst Retning den være vil. For mit Vedkommende, det gjentager jeg, er det saa at sige ligegyldigt, om Udtalelsen falder i den ene eller den anden Retning; men det er ikke ligegyldigt for en talrig Mængde af Medborgere, som jeg har og ved flere Leiligheder har havt den Ære at repræsentere.

Formanden: Jeg veed ikke, til hvilket Punkt i Finantsloven den ærede Landsþingsmand vilde knytte sin Bemærkning.

Kirck: Til Punktet om Gavneanlæggene. Det vil findes S 8, Pag. 16, og i Anmærkningerne vil det ligeledes findes berørt. Jeg troede, at det maatte under Finantslovens Behandling ligesaa godt være tilladt at berøre dette Punkt som Betvæsenet.

Faurshou: Jeg vilde blot i Anledning af hvad der før blev bemærket om Betvæsenet tillade mig at anføre, at det allerede viser sig, at Arbejderne ville kunne udføres meget billigere iaar. Jeg har nylig overværet en Licitation, hvor Arbeidet blev overtaget for omtrent 12,000 Rdlr. mindre, end Overlaget udgjorde.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun forsaavt der, som jeg troer, før blev rettet en Forespørgsel til mig med Hensyn til de Helsingørske Forhold, tillade mig den ene Bemærkning, at det vil være bekendt, at der efter Foranledning, givne fra selve Byen, er blevet nedsat en Commission for at undersøge de herhenhørende Forhold og afgive Betænk-